

har godkjendt den Politik, som Regjeringen har modfat sig", nemlig Wisnepolitiken. Disse Ord af den høitærede Folkethingsmand indeholde en bestemt Henvisning til Inddelingen i Valgfredsene, som den nu er. Jeg skal ikke opholde mig ved, at denne Ytring i sig selv er ulovlig, fordi der siges 80 pCt. af Befolkningen, da der jo dog kun kan være Tale om Vælgerne; den er ulovlig ogsaa, fordi der ikke kan menes 80 pCt. af Vælgerne, men fordi der maa være ment, at i de 80 pCt. af de nuværende Valgfredse have Flertallet af Vælgerne givet dette Svar. Jeg skal ikke opholde mig ved disse Ukorrektheder; der kan ikke være anden Mening i denne Ytring, end den, jeg har nævnt, at de 80 pCt. af Folkethingsvalgfredsene have med overveiende Flertal givet det Svar, som det ærede Medlem nærmere betegnede, men de ville let se, at der er en meget stor Forskjel paa disse to Ting; thi forudsatte vi, at der er gennemsnitlig 2000 Vælgere i hver af de omtrent 100 Folkethingsvalgfredse — jeg veed vel, at naar jeg nævner disse Tal, er det kun eksempelvis; jeg ved vel, at der i mange Valgfredse er et betydelig større Tal end 2000, men jeg veed ogsaa, at i mange Valgfredse er der færre Vælgere, er der i alt Fald afgivet mange færre Stemmer ved Valget den 25de Juni end 2000. Men jeg nævner det kun eksempelvis, — altsaa, hvis vi gaa ud fra 100 Valgfredse med gennemsnitlig 2000 Vælgere i hver, er det let at se, at 80 pCt. af Vælgernes Antal er 160,000 Vælgere. Er det derimod Tilfældet, hvad jeg mener, at det er Flertallet i de 80 pCt. af Valgfredsene, som der er Tale om, saa have jo disse 80 Valgfredse 160,000 Vælgere og Flertallet af dem kan være 80—90,000. Det sidste Tal 90,000 er jo vistnok faktisk det rigtigste, men De se vel, hvor stor Forskjel der er paa 80 pCt. af Vælgerne og det, at i de 80 Valgfredse har Flertallet stemt paa de eller de Kandidater. Men paaberaaber man sig dette store Flertal, saa maa man utvivlsomt have Die for den Forskjel, der er til Stede i de forskjellige Valgfredses Antal af Vælgere, og har man en Gang faaet Dinene op for denne Uretfærdighed, den Ulygthed, som finder Sted, naar man sammenholder den med Grundlovens § 32, kan jeg ikke tænke mig Andet, end at man vil anse det for sin Pligt at arbejde hen til at afhjælpe en saadan Uretfærdighed. Naar man nu paaberaaber sig Flertallet ved et Valg, maa man dog utvivlsomt gaa ud fra, at dette Flertal, man saaledes paaberaaber sig, er dem, som Grundlovens Bestemmelser gjør til Vælgere og ikke Andre. Jeg skal ikke gaa længere ud i denne Valgstatisik, men jeg

skal dog, da jeg er kommen ind paa den, nævne, at efter alle de Oplysninger, som foreligge, vil der for Diebliffet i Kjøbenhavn med Forstæder og Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds være en Befolkning af mindst 330,000. Disse 330,000 Indvaanere deltagte, som det ærede Thing jo veed, i Valget af 10 Folkethingsmænd. De burde efter Grundlovens § 32 have mindst 20, og af de 10 Valg, som ere foregaaede i disse Valgfredse have kun 3 sluttet sig til den Politik, som kaldes Wisnepolitiken, og som man mente var bleven godkjendt med 80 pCt. af alle Vælgerne i Landet ved de sidste Valg. Kun 3 af dem have sluttet sig dertil, 5 have ubetinget stillt sig paa Regjeringens Opfattelse af det Spørgsmaal, og de andre 2 have stillt sig imod Wisnepolitiken om end ellers paa Oppositionens Side. Se vi altsaa hen til disse Oplysninger, er der ikke Tale om 80 pCt. af disse 330,000 Indvaanere — ikke engang af de 33,000 Vælgere; vi kunne nemlig forudsætte at 10 pCt. af Beboerne i hver Valgfreds ere Vælgere — nei, der er kun 30 pCt., som have godkjendt Wisnepolitiken, 70 pCt. have ikke godkjendt den. — Under disse Omstændigheder tør jeg ikke — jeg gjentager det — gaa ud fra den Forudsætning, at det høie Thing ogsaa vil styde denne Sag fra sig i uvis Fremtid. Jeg tør ikke gaa ud fra den Forudsætning, at det høie Thing vil forjømme, hvad der efter min Mening er Thingets ubetingede Pligt, nemlig at yde sin Medvirkning til, at Grundlovens § 32 fter Fuldst. At en saadan Medvirkning fra det høie Things Side skulde være ønskelig, NB. naar det høie Thing ikke selv vil gjøre den ønskelig, det kan man ikke med nogen Grund sige efter den Erklæring, som jeg har afgivet her i Salen under denne Sag, en Erklæring, som Ingen af de ærede Thingmænd har Lov til at antage, at jeg ikke fuldt ud mener. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag.

Bojse: Det er en egen Illustration til den høitærede Indenrigsministers Erklæring om hans Beredvillighed til at forhandle, at han har fremsat sit Lovforslag usforandret saaledes, som han har faaet det overantvordet fra sin Forgænger, ja i den Grad usforandret, at han endog har gjenoptaget deri Bestemmelser, som ere ligesrem stridende mod Grundloven, og som der, hvis jeg ikke feiler, er udtrykkelig gjort opmærksom paa forrige Gang. Ikke desto mindre ere saadanne Bestemmelser igjen blevne optrykte. Det er en egen Illustration til denne Forhandlingsberedvillighed; men den fik sit Udtryk i den Erklæring, som jeg maa tilstaa har i aller